

குறள்நெறி

குறள்நெறி ஓங்கின் குடியரசு ஓங்கும்
நிறுவநர்: செந்தமிழ்மாமணி சி.இலக்குவனார்
மின்னிதழ் 18 | ஆவணி 31, தி.பி 2052 | செபுத்தம்பர் 16, பொ.ஆ 2021

சிறப்பாசிரியர் குழு
முனைவர் பொற்கோ
(முன்னைத் துணைவேந்தர்,
சென்னைப்பல்கலைக்கழகம்)

முனைவர் இ.சுந்தரமூர்த்தி (முன்னைத்
துணைவேந்தர், தஞ்சைத் தமிழ்ப்
பல்கலைக்கழகம்)

முனைவர் இர.பிரபாகரன்
(மேரிலாந்து, அமெரிக்கா)

முனைவர் அன்புசெயா
(சி.டீனி, ஆத்திரேலியா)

பாவலர் முரசு நெடுமாறன்
(மலேசியா)

பேராசிரியர் மன்னர்மன்னன்
(மலேசியா)

பேராசிரியர் பெஞ்சமின் லெபோ
(பிரான்சு)

கவிஞர் அழ.பகீரதன்
(இலங்கை)

பொறியாளர் ச.இராசகுமாரன்
(அயர்லாந்து)

திரு. எலியாசு
(சிங்கப்பூர்)

திருமதி.மதிவதனி பத்மநாதன்
(சுவிட்சர்லாந்து)

திருமதி.தாமரை சீனிவாசராவ்
(கம்போடியா)

திரு.ஞானமுருகன்
(இங்கிலாந்து)

முனைவர் இராம சுந்தரம்
(கொரியா)

பேரறிஞர் அண்ணாவும்
பேராசிரியர் சி.இலக்குவனாரும்

திருவள்ளுவர் அறிஞர் அண்ணா

பொதுமறை - புதுமறை

திருவள்ளுவர் - நமக்கு அளித்துள்ள திருக்குறள் இப்போது ஒவ்வொருவருடைய நாவினும் - நெஞ்சினும் - நினைவினும் - இடம் பெற்றிருக்கிறது.

எல்லாரும் குறளை ஆதரிக்கிறார்கள்; போற்றுகிறார்கள்.

திருவள்ளுவர் தமிழகத்திற்கு மட்டும் அல்லாமல், வையகம் முழுமைக்கும் வாழ்க்கைக்கு உரிய நெறியைத் தந்திருக்கிறார்.

அதனை நாம் உலகத்தின் பொதுச்சொத்து என்று எண்ணத் தக்க விதத்தில் பொதுக் கருத்தைப் பரப்பவேண்டும்.

தமிழ் மக்கள் திருக்குறளைப் பொதுமறை என்றும், இன்றைய தமிழர்கள் பெற்ற புதுமறை என்றும் போற்றுகிறார்கள்.

இந்த நல்ல கருத்துக் கருவூலத்தை உலகத்தின் கவனத்திற்கு எடுத்துவைக்க நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்த ஆண்டு (1968) உலகத் தமிழ் மாநாடு சென்னை நகரத்திலே நடைபெறவிருக்கிறது.

தமிழ் ஆய்ந்த - தமிழ் அறிந்த - நல்லறிஞர்கள், பல நாடுகளிலிருந்தும் மாநாட்டுக்கு எனத் தமிழகத்துக்கு வர இருக்கிறார்கள்.

அப்போது திருக்குறளின் அருமை பெருமைகளை, ஏற்கெனவே தமிழறிஞர்கள் அறிந்திருந்தாலும், பத்து நாட்களோ எட்டு நாட்களோ மாநாடு நடைபெறும் நாட்களில், அவர்கள் எல்லாரும் கண்டுகளிக்கத்தக்க விதத்தில் திருக்குறளின் பெருமையை உலகு அறியச் செய்ய வேண்டும்.

திருக்குறளின் - தமிழ் இலக்கியங்களின் கருத்துக்களை, ஓவியங்களாக - வரி வடிவங்களாக - பாடல்களாக - கூத்தாக உருவாக்கி வெளிப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும்.

எனக்குள்ள நீண்ட நாளைய ஆசை - சென்னை கடற்கரை ஓரத்தில் சிலப்பதிகாரத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள காவிரிப்பும்பட்டினக் கடற்கரையைப்போல் சித்திரித்துக் காட்டவேண்டும் - உருவாக்கிக் காட்டவேண்டும் என்பது!

(சென்னை - கோட்டை தலைமைச் செயலகத்தில் சூன் 9, 1967 நிகழ்ந்த திருவள்ளுவர் படத் திறப்பு விழாவில் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா ஆற்றிய உரை. (நம் நாடு நாளிதழ் - 10.06.1967))

உலக மொழிகளில் எல்லாம் திருக்குறள்

உலக மொழிகள் எல்லாவற்றிலும் திருக்குறளை மொழி பெயர்த்துப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

நாம் எல்லாரும் எதிர்பார்ப்பதை விட மேலாக வெளிநாட்டினர் திருக்குறளைப் பயன்படுத்த முனைந்துவிட்டனர்.

திருவள்ளுவருக்குக் கிடைக்கும் இந்தச் சிறப்பை நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே நாம் செய்திருக்கவேண்டும்; தவறிவிட்டோம்.

இப்போது சோவியத்து நாட்டிலே உள்ளவர்கள் திருக்குறளைப் பயில்கிறார்கள். இங்கிலாந்து நாட்டில் உள்ளவர்கள் பயில்கிறார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் நான் புதுச்சேரிக்குச் சென்றிருந்தபொழுது, பிரெஞ்சு மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட திருக்குறள் புத்தகத்தை என்னிடம் தந்தார்கள். அதன் நல்லறிவுக் கருத்துகள் நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் போற்றப்படுகின்றன.

திருவள்ளுவர் விழா ஏன்?

திருவள்ளுவர் விழாதான் நம் வாழ்வு செம்மைப்பட அமையும் விழாவாக அமைய வேண்டும்.

திருவள்ளுவரைப் போல, தமிழர்களிலே நிறையப் புலவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரம் நாடு அறியாதது அல்ல; சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கானல்வரிக் கவிதை, உலகம் மறந்துவிடக் கூடியதும் அல்ல, இருந்தாலும் -இரண்டு வரிகளுக்குள் வாழ்வுக்குத் தேவையான கருத்துகளை எப்படி வாழ வேண்டும் என்ற முறையை வகுத்துக் கொடுத்த பெரியார் வள்ளுவர்தான்!

தமிழ் நாட்டில் இருந்த பெண்பாற் புலவர்களைப் போல் வெளிநாட்டில் எங்கும் நாம் கண்டதில்லை. இருந்தாலும் வள்ளுவரைப் போல் அவர்கள் சுவடி ஒன்றும் தரவில்லை.

ஆதலால் வள்ளுவர் விழாவினை மற்ற விழக்களைப் போல் எண்ணாது, தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அரிய விழாவாகக் கருத வேண்டும்.

இந்தக் குவலயத்திற்கே குறளைத் தந்த தமிழர் சமுதாயம், குறள் நெறியின்படி வாழ்கிறதா என்றால் - இல்லை.

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்

என்று, உயர்வு பிறப்பிலே இல்லை; தான் செய்யும் தொழிலின் சிறப்பிலேதான் இருக்கிறது என்பதைத் திருவள்ளுவர் சொல்லியும் இந்தச் சமுதாயம் சாதிப் பிடிப்பிலிருந்து இன்னும் தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளவில்லை. அதுமட்டுமல்ல; சாதி இருந்தால் என்ன? என்று கேட்பவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

ஆகையால் விழா நடைபெறும் இந்த நேரத்தில் திருவள்ளுவர் சொன்ன கருத்துகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர உறுதி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இரசியாவோடு போட்டியிடும் தலையாய செல்வம்

இன்றைய தினம் செல்வத்திலே - சீரடைவதிலே - கல்வி முன்னேற்றத்திலே - தொழில் துறையிலே - மிகவும் பின்தங்கியுள்ளோம்.

தமிழ்ச் செல்வம் யாரும் பெற முடியாத செல்வமாக இருக்கிறது. தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் செல்வம் யாருக்கும் எந்த நாட்டுக்கும் கிட்டாத அளவிற்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

இரஷ்யாவோடு நாம் போர்க் கருவிகளிலே போட்டியிட முடியாது; விஞ்ஞான வளர்ச்சியிலே போட்டியிட முடியாது.

ஆனால் இலக்கியத்திலே போட்டியிட முடியும். அப்படிப்பட்ட இலக்கியச் செல்வம் நம்மிடத்திலே இருக்கிறது. அதில் தலையாய செல்வம் - திருக்குறள்.

அந்தக் குறள், வகுப்பறையில் மட்டும் அல்லாமல் - உங்கள் இல்லங்களில் மட்டும் அல்லாமல் - உலகத்தார் உள்ளங்களில் எல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்.

குறளைக் கற்றுக் கொள்வதால்,
நீங்கள் செம்மைப்பட்டு -
நீங்கள் செம்மைப்படுவதால்,
நாடு செம்மைப்பட்டு -
நாடு செம்மைப்படுவதால்,
உலகு செம்மைப்படச் செய்ய வேண்டும்.

(சென்னை - இராணி மேரி கல்லூரியில் செப்டம்பர் 8, 1967 நிகழ்ந்த திருவள்ளூர் விழாவில் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா ஆற்றிய உரை - ஆதாரம்: நம் நாடு நாளிதழ் 09.09.1967)

இணையில்லா இலக்கிய வளம்

செழுமையான இலக்கிய வளம் நிறைந்த மொழி நமது மொழி - தமிழ் மொழி.

இதில் சிறிதும் ஐயப்பாடு கொள்ள தேவையில்லை.

உலகோர் முன் - அவர் எம்மொழியினராயினும் சரியே - எத்துணைக் கலையியல் வாய்ந்த எழுத்தாண்மைத் திறம் படைத்திட்ட நாட்டவரானும் சரியே - நாம் தலைநிமிர்ந்து கூறிடலாம் அவரிடம்:

எம்மொழி தமிழ் மொழி. மிகச் செழுமையான மொழி. கலைப் பண்பார்ந்த ஏட்டுக் கருவூல வளம் - காலக் கூறுக்கு ஏற்ற இலக்கியப் பகுதி ஏராளம் உண்டு எம்மிடம் - எமது செந்தமிழில்! - என்று.

இது வெறும் புகழ்ச்சியல்ல - உண்மை! தற்பெருமைக் குற்றத்தினைப் பொருட்படுத்திடவே கூடாத தன்மைத்தான் தற்பெருமிதமும் கூட!

இலக்கிய உலகில் - எழுத்தாண்மைத் துறையில் தமிழர் தம் சாதனை மிகவும் எடுப்பானது - ஈடும் இணையும் அற்றதும் கூட!

எடுத்துக்காட்டு வேண்டுமா? இதோ ஒரு பாடல்:

நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு
ஒத்த பதிற்றுப்பத்து ஒங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு அகம்புறம் என்று
இத்திறத்த எட்டுத் தொகை.

- இந்த ஒரு பாடலில் மட்டும் எட்டு நூல்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. எட்டுத் தொகை என்னும் ஒரு சிறப்புத் தொகுதியில் வருவன மட்டும் இவை - மெத்தச் சிறப்புடைத்தான நூல்கள் இவை.

மற்றத் தொகுதிகள் - தொகுப்புகள் பற்றிப் பேசிடலும் வேண்டுமோ!

உலகப் பேராசிரியர்

எல்லாவற்றையும் விட, திருக்குறள் குறித்து நாம் எவ்வளவு பெருமைப்பட்டுக்கொண்டாலும் தகும். வலி ஏதும் இல்லை, நாமே பெருமிதப்பட்டுக் கொள்வதில்.

மானிடப் பண்பியல்புகளுக்கு ஓர் உறைவிடமாய் - வாழ்க்கை வழி, நெறி முறைகளுக்கான வழி காட்டியாய் - அமைந்துள்ளது திருக்குறள்.

காலக் கூறுக்கு ஏற்ற இலக்கியம் திருக்குறள் அன்றி வேறு ஏது?

- என்றும் நாம் கேட்டிடலாம், எவரைப் பார்த்தும்.

உலகெங்கணும் பறைசாற்றிடலாம்; அஞ்சிடத் தேவையில்லை.

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட
தமிழ்நாடு
நமது நாடு.

எதனால் இப்படிக்கூறினார் சி.சுப்பிரமணிய பாரதியார்?

அந்த வள்ளுவர், திருக்குறள் என்ற பொய்யாமொழியினை வாழ்க்கை நெறிக் கோட்பாட்டு மறைதனைத் தீட்டியதால்தான்!

ஷெல்லி, பைரன், கீட்ஸ், கால்ரிட்ஜ், எமர்சன், பேக்கன் முதலிய ஆங்கிலப் பாவாணர்களும் பேரிலக்கிய நூலாசிரியர்களும் அளித்துள்ள நற்காவிடங்களும், எழுத்தோவியங்களும் நமக்கு அந்நியம் ஆகுமா? அயலானவை தாமா?

அந்நியம் என்கிற சொல்லின் நேரிடையான பொருளில்தான் அவற்றையெல்லாம் கருதிடவேண்டுமா? ஒதுக்கிடவும் வேண்டுமா?

தமிழ் மறையாம் திருக்குறளைத் தீட்டிய திருவள்ளுவர், தமிழர் என்பதால் தமிழருக்கு மட்டுந்தான் வழிகாட்டியா?

வள்ளுவன் தன்னை
உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட
தமிழ்நாடு

- என்று பாடிப் பூரித்து மகிழ்கின்றோமே, என்ன பொருள் அதற்கு?

ஷெல்லி போன்றோர் ஆங்கிலத்திற்கோ, ஆங்கில நாட்டாருக்கு மட்டுமோ உரியவர் ஆக மாட்டார்.

அவர்கள் அனைவரும் உலகினுக்கே சொந்தம்!

உலகப் பெருமக்கள் - குடி மக்கள் - அவர்கள்!

உலகப் பேராசிரியர்களும் ஆவார்கள் அவர்கள்!

(1967 - ல் பேரறிஞர் அண்ணா ஆற்றிய அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பட்டமளிப்பு பேருரை. ஆதாரம்:திரு.மு.நமசிவாயம் தொகுத்துள்ள சாமானியனின் சகாப்தம் நூல்)

பெருநெறி காட்டும் வழிகாட்டி நூல் பேரறிஞர் அண்ணா

வள்ளுவர் தந்த திருக்குறள் தமிழர்க்கு மட்டும் அல்லாமல் பண்புடன் வாழ விரும்பும் அனைவர்க்கும் ஒரு வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கிறது.

திருக்குறள் பூஜா மடத்துக்கு மட்டும் தயாரிக்கப்பட்ட ஏடு அன்று; புனைந்துரைகள் நெளியும் புராணம் அன்று; வாழ்விலே, தூய்மையை - அவரவரும், தத்தமது திறனைச் சரியாகப் பயன்படுத்தி, மற்றவர் வாழ்வின் மேம்பாட்டினையும் மதித்து ஒழுகுவதன் மூலம் பெறக்கூடியது என்ற பெருநெறியைக் காட்டும் நூலாகும்.

திருவிழாக்களையும், தீர்த்த மகிமைகளையும், திருப்பல்லாண்டுகளையும், திரு.அவதாரங்களையும் - இவற்றின் பிற பதிப்புகளான வெண்பொங்கல், இனிப்புச் சோறு எனும் இன்ன பிறவற்றினையும் மக்களுக்கு வழங்கும் அழுக்குக் கருத்துரைகள் கொண்ட ஏடுகளையே தமிழ்நாடு கொண்டாடி வருகிறது. காரணம் பலப்பல. விளைவோ - வாழ்வில் வேதனை; சமூகத்தில் சச்சரவு; நாட்டிலே நலிவு!

நாம் இதுகாறும் அத்தகு ஏடுகளின் பிடியிலிருந்து நாடு விடுபட வேண்டும் என்பதற்காகப் பணிபுரிந்து வந்தோம். அப்பணி தொடர்ந்தும் நடந்து வருகிறது.

அப்பணியுடனும் இப்போது நாம் வள்ளுவர் தந்த திருக்குறளை ஒவ்வோர் இல்லத்திலும் குடியேறச் செய்தாகவேண்டும்; ஒவ்வொருவர் மனத்திலும் அவருடைய அற உரைகள் பதியச் செய்யவேண்டும் என்ற சீரிய பணியினை மேற்கொண்டு உள்ளோம்.

குறள் ஏந்திச் செல்வோம்

நாம் - நாவலரும் பாவலரும் கூடிடும் நல் மணிமாடத்திலே அல்ல உலவுவது; உரையாடுவது! நாதனைக் கண்டோம்; நம் நாவில் அவர் சூலம் பட இம்மெய்யறிவு கொண்டோம் என்று இயம்புடும் அருள் விற்பனையாளர்களின் அணி மாடங்களை நாம் அணுகுவது இல்லை.

மக்கள் இத்தகையவர்களிடம், மறைந்து கிடக்கும் இம் மாணிக்கத்தை - திருக்குறளைக் காட்டும் மகத்தான பணியினை, நாம் மேற்கொண்டுள்ளோம்.

நமது பணி வெற்றி பெற்றால்தான், மக்களின் உடைமையாகும் - இந்தத் தமிழ் அறிவுக் களஞ்சியம்.

நமது பெரும் பணி மூலமே, மக்களுக்க, வாழ்க்கையுலே சந்தேகத்தை நீக்கவும், போக்கவும், நேர்மையை நிலைநாட்டவும் உதவும் இப்பெருநூலின் உண்மைப் பொருள் தெரிய முடியும்.

குறள் ஏந்திச் செல்வோம் - நாடு, நகரமெங்கும்; பட்டி, தொட்டிகளில் எல்லாம்! பண்பாடு - எது என்பதை மக்கள் அறியச் செய்வோம்!

அறம், பொருள், இன்பம் எனும் அரிய முப்பொருளை மக்கள் உணர மட்டுமல்ல; நுகரவும் பணியாற்ற வேண்டும்.

புதிய பணி இது; ஆனால் நமது பழைய பணியின் தொடர்ச்சிதான் - முற்றிலும் புதிதன்று!

அப்பணிக்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்வதற்கு - குறளின் அருமை, பெருமை பற்றி அறிஞர்கள் கூறியுள்ள கருத்துரைகளை எண்ணிப் பார்ப்பது முக்கியமான முதல் வேலையாகும்.

உள்ளுவரோ மறுவாதி?

பேராசிரியர் சுந்தரனார் பெரும்புலவர். அவர், வள்ளுவரின் திருக்குறளைப் பற்றிய அருமை பெருமையினை அறிவிக்கப் பல கூற வேண்டாம்; முக்கியமானதைச் சுட்டிக்காட்டினால் போதும் என்று எண்ணி வள்ளுவர்செய் திருக்குறளை

மறுவறநன் குணர்ந்தோர்கள்
உள்ளுவரோ மறுவாதி
ஒருகுலத்துக் கொருநீதி?
என்று பாடியுள்ளார்.

இந்த ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதி என்னும் முறையினைக் காலம் கூடத் தகர்க்காதபடி, அவ்வப்போது உரம் ஊட்டி வருவனவே - புராண, இதிகாசங்கள். அவற்றை நம்பியதாலேயே நாடு நலிவுற்றது.

நாட்டின் நலிவு நீங்கி, மக்கள் நல்வாழ்வு பெறுவதற்காக, வள்ளுவர் குறளை, மறவற நன்கு உணர்ந்தார் ஆதல் வேண்டும் மக்கள்.

வள்ளுவர் அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் ஆராய்ந்து அரிய உண்மைகளை வெளியிட்டிருக்கிறார். கடவுள் கொள்கை, நாடு, அரசு, இல்வாழ்க்கை எனும் பல பகுதிகளாக உள்ள குறளின் முழு நோக்கம் - மக்கள் அற நெறியில் நிற்க வேண்டும் என்பதேயாகும். ஏனெனில், அவர் கூறியபடி அறத்தால் வருவதே இன்பம்.

இந்த அறநெறியைப் பரப்பும் பணியினை மேற்கொள்ளும் நமக்கு உறுதுணையாக, அறிஞரின் கருத்துரைகள் உதவுகின்றன.

வாழ்க வள்ளுவர்!

திருக்குறளின் ஆரமையினை எடுத்துரைத்த அறிஞர் பலர் பல மொழிகளிலே குறள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, அதன் பெருமை கடல் கடந்தும் சென்று பரவியுள்ளது.

எனினும் தமிழர் மனைகளிலே குறள் உண்டோ? பஞ்சாங்கம் இருக்கும்; பாரதக் கதை இருக்கும்; அபிமன்யு வீரமும் இருக்கும்; அறநெறி கூறும் அருமைத் திருக்குறள் இருக்குமா? இல்லையே! ஏன்?

பண்புடைத் தமிழரின் மனப் புண்ணும் - பயனில் நூல்களை மட்டுமே அறிந்ததால் மக்கள் மனத்திலே மூண்டு கிடக்கும் மருளும் - போக்கப்பட வேண்டும்.

வாழ்க வள்ளுவர்! வளர்க குறள் நெறி!

(திராவிடநாடு கிழமை இதழ் - சனவரி 14, 1949)

பட்டை தீட்டிய வைரம்

திருக்குறள் இன்று பல்வேறு மொழிகளில் ஆக்கப்பட்டு உலக அரங்கில் உலா வருகிறது. இந்த அளவு வெற்றி, வேறு எந்தத் தமிழ் நூலுக்கும் கிடைத்தது இல்லை.

திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் தரணிக்கெல்லாம் நன்னெறி கூறும் நூல். நாளாக, நாளாக - சூழ்நிலை மாற மாற திருக்குறள், புதிய விளக்கங்களை, விரிவான கருத்துகளை நமக்குத் தரும் ஆற்றல் வாய்ந்தது! அதன் ஆழ்ந்த பொருளை அறிய ஆராய்ச்சி செய்வது இன்றியமையாதது.

வைரத்தைப் பட்டை தீட்டத் தீட்ட அதனுள் பல வண்ணங்கள் தெரிவது போல், திருக்குறளை ஆராய ஆராய அதில் பல புத்தம் புதிய அருமையான கருத்துக்கள் புலப்படும்.

இனித் திருக்குறளைப் பற்றி விரிவுரைகள் ஆற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. வள்ளுவர் கூறியுள்ள கருத்துக்களை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது என்ற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடவேண்டியதுதான் தேவை.

பல்கலைக் கழகத்தில் தனித்துறை

திருக்குறள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் வேறு நாடுகளில் இயற்றப்பட்ட எந்த நூலிலும், குறளில் உள்ளதைப் போல் கருத்துக்கள் காணப்படவில்லை.

பிற நாடுகளில் மக்கள் காட்டுமிராண்டிகளாக இருந்த அந்தக் காலத்திலேயே தமிழர்கள் நல்ல பண்பாடு மிகுந்தவர்களாகத் திகழ்ந்தனர் என்பதைத்தான் திருக்குறள் காட்டுகிறது.

திருக்குறளைப் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசும் நம்மிடம் மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் இருப்பதைப் பார்க்கும் வெளிநாட்டவர்கள் நம்மைப் பற்றி ஐயப்படுவார்கள். அதனால்தான் திருக்குறளுக்கு உலகில் கிடைக்கவேண்டிய அளவு பெருமை கிடைக்கவில்லை.

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்

- என்ற குறளையும் போற்றிக்கொண்டு, சாதி முறைகளையும் கைவிடாமல் இருப்பது வாழ்க்கை நெறிக்குப் பொருத்தமாக இராது; குறளை நாம் உண்மையாகவே போற்றுவது ஆகாது!

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் திருக்குறள் ஆராய்ச்சிக்கு என்றே ஒரு தனித் துறையை ஏற்படுத்தத் தமிழக அரசு முயற்சி செய்யும்.

(சென்னை, மயிலாப்பூரில் 1967 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 15ஆம் நாள் நடைபெற்ற திருக்குறள் மாநாட்டில் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா ஆற்றிய சிறப்புரை - நம் நாடு நாளிதழ் அக்டோபர் 16, 1967)

வள்ளுவரின் வாசிப்பும் விழைவும் - இல்லறம் (முனைவர்.சி. கலைமகள்

கட்டுரையாளர் சென்னை, அரசி மேரி கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர்; தமிழ்ப்பேராசிரியர். குடியரசுத்தலைவரின் செம்மொழித் தமிழ் இளம் அறிஞர் விருது, கரந்தைத் தமிழ் சங்கம் தமிழ்ச் சங்கத்தின் "தமிழ்ச் செம்மொழி ஆளுமை விருது" ஆகியவை இவர் புல புலமைத் திறத்திற்குக் கட்டியம் கூறுவன; நினைவில் வாழும் மேனாள் தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கு வளர்ச்சி இயக்குநர் கு. சிவஞானம் அவர்களின் புதல்வி.

1.0 வள்ளுவர் வாசித்த சமூகம்

ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழ்மொழி வரலாற்றில் சங்ககாலம் முதல் தமிழ்ச் சமூகவரலாறு அறியப்படுகிறது. சங்ககாலச் சமூகம் இனக்குழுச் சமூகத்தையும் தொடக்க நிலவுடைமைச் சமூகத்தையும் தன்னகத்தே கொண்ட பழஞ்சமூகம் ஆகும். இதில் திருவள்ளுவர் வாழ்ந்த சமூகம் சற்றுப் பின் அமைந்த காலம் என்று கூறலாம். எனவே வள்ளுவர் அறிந்திருந்த தமிழ்ச் சமூகம் என்பது சங்கச் சமூகமும், அவரது காலச் சமூகமும் ஆகும். எனவே வள்ளுவரின் சமூக வாசிப்பில் 1. தொல்காப்பியமும் (தொல்.) சங்க இலக்கியங்களும் நமக்கு அறிவித்த சங்கச் சமூகமும், 2. அதில் இடம்பெறாது ஆனால் வள்ளுவரால் அறியப்பட்ட சமூகமும் அடங்கும். அச்சமூகங்களொடு வள்ளுவர் விரும்பி உடன்பட்ட கருத்துகளும் உடன்படாது புதிய சமூகத்தை - சமூக மாற்றத்தை உருவாக்க விரும்பிய அவரது விழைவும் திருக்குறளாக வடிவம் பெற்றுள்ளன எனலாம். வள்ளுவரின் இந்த வாசிப்பு 1. இலக்கிய வாசிப்பு, 2. வாழ்க்கை வாசிப்பு என்ற இரு நிலைகளில் அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரையில் இல்லறம் நோக்கிய அவரது வாழ்க்கை வாசிப்பும், அதில் அவரது விழைவும் மட்டும் ஆராயப்படுகிறது.

2.0 வள்ளுவரின் வாழ்க்கை வாசிப்பு

வள்ளுவர் தம் கால மற்றும் தமக்கு முற்பட்ட காலச் சமூகத்தை வேர்முதல் நுனிவரை வாசித்து அறிந்துள்ளார். அதன் விளைவாகவே எல்லா நிலையில் உள்ள மனிதனும் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டும் என்று அவர் விழைகிறார். அதனால் தான் திருக்குறள் உலகப் பொது மறையாகியது.

3.0 இல்லறம்

வள்ளுவர் விழைந்த வாழ்க்கைக் கோட்பாடு என்பது முப்பால் பாகுபாட்டில் தனிமனிதனைச் சார்ந்த கல்வி, ஒழுக்கம், அரசு (அரசன்), நாடு, இல்வாழ்க்கை என்று பல பொருட் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. எனினும் அவையாவற்றிலும் இல்லறத்தைச் சமூக அறமாக்க வேண்டும் என்ற அவரது விழைவே மேலோங்கியுள்ளது எனக் கருத முடிகிறது.

4.0 வள்ளுவர் வாசித்த இல்வாழ்க்கையும் விழைந்த இல்லறமும்

4.1 அறத்துப்பால்

வள்ளுவர் அறிந்த சங்க காலத்தில் இல்வாழ்க்கை என்பது ஒத்த அன்புடைய ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடி வாழும் பேரின்பம். அது புறத்தாருக்குப் புலனாகாது அகம்

என்று அழைக்கப்பட்ட உள்ளத்து உணர்வு.இன்பம் நோக்கிய இல்வாழ்க்கை, அறத்தை நோக்கியதாக மலர வேண்டும் என்று விழைந்த வள்ளுவர் "அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை" என்று இல்வாழ்க்கையை இல்லறமாக்குகிறார்.

அதனாலேயே முதல் நான்கு அதிகாரங்களில், திருக்குறளின் முதல் விளக்கமாக இல்வாழ்க்கை என்ற அதிகாரத்தை அமைத்துள்ளார். தொடர்ந்து, ஒரு குடும்பத்தின் உறுப்பினர்களாகிய வாழ்க்கைத் துணை நலம், நன் மக்கட்பேறு ஆகியோரையும் விளக்குகிறார்.

இம்மூவரும் சார்ந்த தனிக் குடும்பமாகிய இல்லறத்தின் செயல்பாடுகளையே - வாழ்க்கை முறைகளையே முப்பாலிலும் அவர் விளக்குகிறார்.

வள்ளுவர் அறிந்த சங்கச் சமூகத்தில் இல்லாளின் மாண்புகளாக, "கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும், மெல்லியற் பொறையும், நிறையும், வல்லிதின் விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்" பிறவும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

இப்பண்புகளை ஆணும் கடைப்பிடித்தால் தான் சமுதாயம் சிறப்படையும் என்று ஆணுக்கும் உரியதாக்கி அப்பண்புகளின் பரப்பை விரிவுபடுத்துகிறார். இதன் விளைவாகவே விருந்தோம்பல், பொறையுடைமை, பிறனில் விழையாமை போன்ற அதிகாரங்களைப் படைத்துள்ளார்.

சங்கச் சமூகம் விளக்கிய ஓர் இல்லறத்தில் வரக்கூடிய இன்னொரு உறவு பரத்தைமை. அதைவிட இழிவானதொரு உறவு பிறன்மனை நயத்தல். குறிக்கோள் நோக்கில் வடிவமைக்கப்பட்ட சங்க இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்தாது மறைத்த ஒரு உறவு இது. சமூகத்தைச் சீர்கெடுக்கும் இவ்வுறவை அறிந்த வள்ளுவர் அதைக் கடிகிறார். பரத்தைமையை ஒருவன் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதைப் பொருட்பாலில் நல்லொழுக்கமாகக் கூறும் வள்ளுவர் பிறன்மனை நயத்தலை அறத்துப்பாலில் கூற விழைவது கருதத்தக்க ஒன்று. ஏனெனில் பிறன்மனை நயவாமையை ஒருவன் அறமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். இதை வலிமையாக அறிவுறுத்த "அறன் வரையான் அல்ல செயினும் பிறன் வரையான் பெண்மை நயவாமை நன்று (150) என்று, "நீ அறம் நீங்கிய செயலைச் செய்தாலும் செய்; ஆனால் பிறன்மனை நயத்தலை மட்டும் செய்யாதே" என்று கூறுகிறார்.

இப்பிறன்மனை நயத்தலில்லாத இல்லமே "புகழ்புரிந்த இல்லம்" ஆகும் (59) என்று விளக்குகிறார்.

"காமம் சான்ற கடைக்கோட்காலை, ஏமம் சான்ற மக்களொடு துவன்றி அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும் சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே" என்று அமைந்த தாம் கண்ட சமூகத்திற்கு ஏற்ப வள்ளுவரும் இல்வாழ்வான் மனைவி மக்களொடு சேர்ந்து, அவர் ஒவ்வொருவரும் சிறந்த அறங்களை வாழ்க்கைச் செயல்களாகக் கடைப்பிடித்து, இறுதியில் பற்றுநீக்கி (துறவு 35), மெய்யுணர்வுற்று (36), அவாவறுத்து (37) வாழவேண்டும் என்று அறத்துப்பாலை அமைத்துள்ளார். எனவே அறத்துப்பால் முழுவதுமே இல்லறத்தாருக்குரியதாவே படைக்கப்பட்டுள்ளது என்று கருத இடமுள்ளது.

4.2 பொருட்பால்

வீரமும், கொடையும், புகழுமே பெருஞ் செல்வமாகக் கருதப்பட்ட சமூகப் பார்வையிலிருந்து மாறி வள்ளுவர் அறிவும் (கல்வி, கேள்வி முதலியன), பண்பும்

(செங்கோன்மை, மடியின்மை போன்றன), உணர்வும் (நட்பு, மானம், பெருமை...), தொழிலும் (இறைமாட்சி, அமைச்சு, ஒற்று, உழவு...), ஒழுக்கமும் (சுற்றந்தழால், வரைவின் மகளிர், பிறன்மனை நயவாமை...) ஆகிய வாழ்க்கை ஒழுக்கங்களே வாழ்க்கைப் பொருளாக அமைய வேண்டும் என்று விழைந்துள்ளார். இவற்றில் சுற்றந்தழால், குடிசெயல்வகை ஆகிய இல்லறக் கடமைகளை மேலே கூறியது போல் கிழவோளுக்கு உரியதாக இருந்ததை ஆணுக்கும் உரியதாகக் விரும்புகிறார்.

ஒரு கணவன் ஒரே ஊரில் வாழ்ந்தாலும், தாம் வாழும் சேரிக்கு வந்தாலும், தம் மனைவியை ஏதிலாளர் பிணம் போலப் பார்த்த பரத்தமை கொடுமை" கூடாது என்பதற்காகவே பரத்தையரைத் தழுவுதலை இருட்டறையில் ஏதில் பிணம்தழுவுவதற்கு ஒப்பாகக் (913) காட்டுகிறார்.

இவ்வாறு வாழ்வான், தனிமனிதன், ஆண், பெண் என்று வேறுபடுத்தாமல் எல்லோருக்கும் மேற்குறிப்பிட்ட அறிவும், பண்பும், தொழிலும் முதலிய அனைத்து ஒழுக்கங்களுமே வாழ்க்கைப் பொருளாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.

4.3 காமத்துப்பால்

வள்ளுவர் தன்னை ஒரு சிறந்த அக இலக்கியக் கவிஞனாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டது காமத்துப்பாலில் தான். எனினும் அதிலும் தன்னை இல்லறத்தைச் செம்மைப்படுத்தும் சமுதாயச் சிற்பியாகவே காட்டிக் கொள்கிறார்.

இல்வாழ்க்கை எல்லோருக்கும் உரியது. அதில் உயர்வு தாழ்வு இல்லை. சமுதாயத்தை வடிவமைக்கும் இல்லறத்தாரின் கடமைகளில் அரசனின் குடும்பத்திற்கும் ஆண்டியின் குடும்பத்திற்கும் வேற்றுமை இல்லை என்று வள்ளுவர் கருதுகிறார். எனவேதான் சங்க இலக்கியத்திலிருந்து மாறுபட்டுத் தலைவன் தலைவி என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தாது தவிர்த்துள்ளார்.

ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் என்றாலும் பெண்ணின் புலவியை உணர்ந்து ஊடலைத் தீர்க்காத கணவனிடம் அவள் ஊடுதல் கூடாது என்று அறிவுறுத்துகிறார். "நோதலும் எவன் மற்று நொந்தாரை அஃதறியும் காதல் இல்லா வழி" (1308), "நீரும் நிழலது இனிதே புலவியும், வீழுநர் கண்ணே இனிது" (1309). இல்லையெனில் அது பிரிவுக்கு வழிவகுத்துவிடும் என்று கருதியுள்ளார்.

மேற்குறிப்பிட்டவற்றால் வள்ளுவர், 1. இல்வாழ்க்கையே ஒரு சிறந்த சமுதாயத்தை வடிவமைக்கிறது. 2. இல்லறத்தின் உறுப்பினர்களாகிய கணவன், மனைவி, மக்கள் ஆகிய மூவரும் சமுதாய அறத்தைக் கடைப்பிடித்து (அறத்துப்பால்) வாழ்க்கைப் பொருளாகக் கருதப்படும் அறிவு, பண்பு, தொழில், ஒழுக்கம் முதலியவற்றைப் (பொருட்பால்) கைக்கொள்ள வேண்டும். 3. அப்போது அவர்கள் சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்களாகவும் ஆகின்றனர். 4. எனவே, "இல்லறமே சமூக அறம் ஆகிறது" என்று கருதி வள்ளுவர் இல்லறத்தின் விளக்கமாக முப்பாலையும் வடிவமைத்துள்ளார் என்பது அறியப்படுகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. கலித்தொகை, தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1984, பாடல் எண் 92 (1-16).
2. மேலது, பாடல் எண்கள் 9, 38.
3. திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, கழக வெளியிடு, சென்னை, 1956.

4. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், கற்பியல், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1980, நூற்பா எண். 11.
5. தொல்காப்பியம், மேற்படி, நூல், நூற்பா எண் 51.
6. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், உ.வே.சா., பதிப்பு, சென்னை 1937, பாடல் எண் 231.

வாழ்வு நெறி

-முனைவர் வ.சு.ப.மாணிக்கம்.

1. பலருக்கு ஆராய நூல் வேண்டும், சொற்பொழிவாற்றக் கருத்து வேண்டும் என்பதற்காகத் திருவள்ளூர் திருக்குறளை இயற்றவில்லை. எல்லாரும் வாழ வேண்டும்; எப்படி வாழ்விப்பது என்ற தலையாய நோக்கமே திருக்குறட் பிறப்பிற்குக் காரணம். இந்நோக்கம் எல்லாக்குறள்களிலும் வெளிப்படக் காணலாம். மிகக் கீழானோர்க்கும் உயர்வுண்டு; இயல்பாகவுள்ளவர்க்கும் மேலுயர்வு உண்டு; மிகவுயர்ந்தார்க்கும் மேன்மேலுயர்ச்சியுண்டு என்ற நம்பிக்கையைத் திருக்குறள் நமக்கு ஊட்டுகின்றது.

தாழ்ந்தாரைப் பார்த்துச் சோர்வடைய வேண்டா எனவும், உயர்ந்தாரைப் பார்த்து அமைதியடைய வேண்டா எனவும் ஊக்கமும் ஆக்கமும் தருவது திருக்குறள். எல்லார்க்கும் பொதுவான அறங்களைக் கூறுவது குறள் என்று சொல்லி வருகின்றோம். இது எவ்வளவு தவறான கருத்து? எவ்வளவு வீழ்வான கருத்து? பொதுவறம் கூறாது அவரவர்க்குப் பொருத்தமான அறங்கூறுவதே குறள். இதுவே குறளின் தனிச்சிறப்பு. பொதுவறம் செயற்படுமா? பொதுமடம் துப்புரவப்படுமா?

"நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர், நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர், அதுவுமற்றவர் வாய்ச் சொல் அருளீர்" என்று பொருள் நிலைக்கு ஏற்ற அறம் பாரதியார் கூறியிருப்பதை அறிவோம். அதுபோல் உலகுபுகழ் வள்ளுவர் ஒவ்வொருவரையும் தனித் தனியாக முன்னேற்ற வேண்டி அவரவர் செய்வதற்கு ஏற்ற அறங் கூறியுள்ளார். அறத்திற்காக அறம் எழுதவில்லை அவர். இவ்வண்மையை இப்போது நாம் தெளிந்து வருகின்றோம். யாரையும் முன்னேற்றிவிடவல்லது முப்பால் என்பதனை ஊரறிய உலகறியத் தெளிவிக்க வேண்டும். "என்றிலைக்கு ஏற்ற அறம் இந்நூலில் உண்டு; ஆதலால் எனக்கும் முன்னேற்றம் உண்டு" என்னும் மெய்ந்நம்பிக்கையோடு திருக்குறளைப் படியுங்கள்.

2. அறம் எல்லா மக்களும் செய்ய வேண்டிய கடமை. எனினும் இப்படிச் செய்வதுதான் அறம். இவ்வளவு செய்தாற்றான் அறம் என வரம்பு காட்டலாமா? வள்ளுவர் அறம் வலியுறுத்தினாரேயன்றி, அதற்கு ஓர் அரண் கட்டவில்லை.

ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓயாதே
செல்லும் வாயெல்லாம் செயல்.

இக்குறளில் அவர் நெகிழ்ச்சியைப் பாருங்கள். ஒல்லும் வகையான் எனவும், செல்லும் வாய் எனவும் அறஞ்செய்வான் நோக்கத்திற்கு எவ்வளவு தாராளமாக விட்டுக் கொடுக்கின்றார்? தலைமேல் புல்லுக்கட்டை இறக்க உதவுவதும், ஆட்டின் கால் முள்ளை அணைத்து எடுப்பதும், முதியோர்க்கு இடங்கொடுத்து செல்வதும் இவ்வண்டி என வினவினார்க்குச் சலிப்பின்றி அறிவுறுத்தலும் எல்லாமே சிறு வினையாயினும் அறிவினையல்லவா? வள்ளலிடம் சென்றான் வறியனாய்த் திரும்பான்; வள்ளுவரைக் கற்றான் வாழாதிரான். வள்ளல் எப்படியும் கொடுப்பான்; வள்ளுவர் எப்படியும் வாழ்விப்பார்.

வாழ்வின் உயர்வுக்கு இன்னவளவு பொருளாதார அடிப்படை வேண்டும் எனப் பலர் மயங்கி எண்ணம் தடுமாறிச் சோர்வடைகின்றனர். உள்ள நிலையை மேலும்

குள்ள நிலையாக்கிக் கொள்கின்றனர். உயர்வுக்குப் புறவடிப்படை வேண்டாம் என்பது வள்ளுவம். உயர்வாக வேண்டும் என்றால், வேண்டும் என்ற எண்ணம் வேண்டும்; அவ்வெண்ணத்தைத் திரும்பத் திரும்ப எண்ண வேண்டும்; எண்ணப்பித்து வேண்டும்; இதுவே உயர்வுக்கு வள்ளுவர் காட்டும் நெறி.

உள்ளம் உடைமை உடைமை; பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

எந்தப் பொருளடிப்படை வேண்டும் என நாம் நினைக்கிறோமோ அதனை வள்ளுவப் பேராசிரியன் உடன்படவில்லை. பொருளே தகரக் கூடிய அடிப்படை என இகழ்வதைக் காணுங்கள். உலகில்பொருளுடையாரெல்லாம் உயர்ந்து விடவில்லையே; பொருளிலாரெல்லாம் தாழ்ந்துவிடவில்லையே. பொருளாளர் தாழவும் பொருளிலார் உயரவும் காண்கின்றோம். ஆதலால் உயர வேண்டும் என்ற ஊக்கமே நல்வாழ்வுக்கு அடிப்படை என்பர் ஆசிரியர். இதனைவிட உயர்வுக்கு எளியநெறி காட்ட முடியுமா? திருக்குறள் காட்டும் வழி ஏற்ற நெறி மட்டுமன்று; செய்ததற்கு எளிய நெறியுமாம்.

3. திருக்குறளில் பொருட்பாலே பெரும்பால். இப்பாலில் கூறப்படும் அரசியல் நெறிகள் நடைமுறைக்கு உகந்தவை. முடியரசு குடியரசு படையரசு என்ற வகைக்கு உட்பட்டு வள்ளுவர் அரசியல் வகுக்கவில்லை. நாடென்றால் அதற்கோர் நல்லரசு வேண்டும். அது வல்லரசாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்பதுவே வள்ளுவ அரசியல்.

படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு.

இது பொருட்பாலின் முதற்குறள். அரசியல் நெறி பேசும் முதற்குறளிலேயே 'படை' என்ற சொல்லை முதலாவதாக வைத்துப் பாடுகின்றார் வள்ளுவர். படையற்றது அரசாகாது என்ற பேருண்மையை இதனைக் காட்டினும் வேறு வகையான் அறிவுறுத்த முடியுமா? தமிழறிஞர் எவ்வளவோ நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் வலியுறுத்தியிருந்துங்கூட, சீனப்படையெடுப்புக்குப் பின்னரேதான், படையின் இன்றியமையாமையை நாம் உணர்ந்து கொண்டோம்.

அரசு வினையாளரிடம் கையூட்டை எங்ஙனம் ஒழிப்பது என்று நம் இந்தியத் தலையரசும் உறுப்பரசுகளும் இன்று மும்முரமாக ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. பல குழுக்களைப் புதுவதாக அமைக்க எண்ணுகின்றன. இக்குழுக்களுக்குள்ளும் கையூட்டு நுழையாது என்று யார் உறுதி கூற முடியும்? கையூட்டைக் கண்டுபிடிக்க வழி செய்தலைக் காட்டிலும் கையூட்டு நிகழாதவாறு அலுவல் நெறிகளை அமைப்பதற் கருத்துச் செலுத்த வேண்டும். இது பற்றி அரசியற் சான்றோராகிய வள்ளுவர்யாது கூறுகின்றார்?

நாடொறும் நாடுக மன்னன்; வினை செய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

நாடொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன்
நாடொறும் நாடு கெடும்.

மக்களின் வேண்டுகோள்கள் தூங்காதபடியும், திட்டங்கள் காலங் கடவாதபடியும் உடனுக்குடன் செய்யப்படுகின்றனவா என்று மேலவர்கள் தம்

கீழ்வர்களை நாள் தோறும் கவனிக்க வேண்டும் என இடித்துக் காட்டுகின்றார் ஆசிரியர். தாமதமின்றிக் காரியம் நடக்குமென்றால், கொடுக்க யாருக்குத்தான் கைநீளும்? இன்னும் ஒன்று; வள்ளுவப் பெருமான் சொன்னபடி செய்தால் சிலவகைக் கையூட்டுகள் ஒழிந்துபோம் என்று நம்பலாம்.

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்.

இன்று பெரிய வினைஞர்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்றால், பணியாளன் தயவு வேண்டும். எழுத்துமூலம் சில எழுதினாலும் அவை மேலவர் பார்வைக்கு எட்டுமென்று சொல்ல முடியுமா? கட்டில் எடுத்து வைத்தாற்றானே கண்ணுக்குப்படும்? ஆதலின் அமைச்சர்களும் அமைச்சரணையவர்களும் நாள்தோறும் அரைமணி நேரமோ வாரத்தில் ஒரு பொழுதோ தம் அலுவலகத்திற்கு வெளியே வந்து தடையின்றி யாரையும் பார்க்க இசைவது, குறைகேட்பது முறைகாண்பது என்று வழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அங்ஙனம் செய்யும் அன்பும் எளிமையும் இருக்குமாயின், “மக்கட்கு இறையென்று வைக்கப்படும்” என்ற வள்ளுவர் பாராட்டு அவர்கட்குக் கிடைக்கும். மக்கள் வாக்கும் மனமாரக் கிடைக்கும். மக்கள் வாக்கும் மனமாரக் கிடைக்கும். வள்ளுவர் நல்லரசுக்கு வேண்டும் நடைமுறையெல்லாம் அறிந்த அரசியல் மேதை ஆதலின் இந்திய அரசியல் வாழ்வில் செல்வார் அனைவர்க்கும் திருக்குறளறிவு இன்றியமையாதது என்பது வெளிப்படை.

4. உலக நலம் என்பது சமுதாய நலம். சமுதாய நலம் என்பது இல்லற நலம். இல்லற நலம் என்பது கணவன் மனைவியின் காதல் நலம். காதல் சிறவாவிட்டால் ஞாலத்தில் எத்துறையிலும் எப்பண்பும் சிறவாது. எம்முயற்சியும் விழலுக்கு இறைத்த நீராகிவிடும். உலகிடை வேறு வகையால் வரும் இன்பத்தினும் காதலர் தம் இன்பம் சிறந்தது ஐயமில்லை; ஆனால் வேறு வகையால் வரும் துன்பத்திலும் காதலர்களுக்குள் வரும் துன்பம் கொலையணையதன்றோ? காதலர்தம் வேற்றுமை அறத்தைக் கெடுக்கவும். அரசியலைக் கெடுக்கவும் காண்கின்றோம். ஒருவர் பொறை இருவர் நட்பு என்பது குடும்பத்தின் தலையாய பண்பு. உயிரொன்று என இலக்கியம் பாராட்டும் காதலர்களுக்குள்ளும் நீண்ட வாழ்நாளில் நெஞ்சு பொறுக்கமாட்டாச் சில பிணக்குகள் நிகழவே செய்யும். மனப் பூசல்கள் வஞ்சகத்தாலன்றி வாய் வார்த்தையால் வளரவே செய்யும்; சில சமயம் தடிக்கவும் செய்யும். அப்போது காதலின் நிலையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். புரிந்து கொள்ளல் என்பது பொறுத்துக் கொள்ளுதலாகும். பொறுத்துக் கொள்ளாதார் புரியாதவரே, பிணக்கைப் புரிந்து கொண்டார், இன்பப் பெருமை எய்துவர்.

உப்பமைந் தற்றால் புலவி; அது சிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல்

பிணக்கம் அளவாகுக; மிகுதியாக்க வேண்டாம் என்று இல்லறப் பெருமகனாராகிய வள்ளுவர் காதலர்களுக்கு நுண்ணிய நாகரிக முறையில் புலப்படுத்துவர். அறம் பொருள் இன்பம் என்ற முத்திற வாழ்வுக்கும் எத்திறத்தானும் வழிகாட்டுவது திருக்குறள்.

பேராசிரியர் சி.இலக்குவனார் தமிழை வாழ்விக்கும் சிறந்த இலக்கு உடையவர். என்றும் நம்பிக்கைக்கு உரிய அன்புத் தமிழர். உலகப் பெருமொழிகளுள் ஒன்றாகிய நந்தமிழைக் காத்து வளர்க்கும் நோக்கத்தால், ‘குறள் நெறி’ என்னும் நல்லிதழைத்

தொடங்குகின்றார். அளவு கடந்த விற்பனைப் புகழ் நச்சி இன்று செய்தித் தாள்கள் கீழான செய்திச் சில்லறைகளை மேலாக வெளியிடுகின்றன. தெருச் சண்டையினும் கீழான வசைமாரி பெய்கின்றன. நல்ல எளிய புரியும் தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கவும், வேண்டுமென்றோ கருத்தில்லாமலோ கலப்பு மொழியைப்பரப்புகின்றன. இன்ன குறைபாடுகள் இன்றி 'குறள் நெறி' இயங்குமாக. இலக்குவனாரின் 'குறள் நெறி' யால் வள்ளுவரின் குறள் நெறி எங்கும் பரவுவதாக.

குறள்நெறி, தை 19, 1995 / 01.02.1964

திருக்குறளும் தீங்கியற் சட்டமும்

-பேரா. முனைவர் மு.முத்துவேலு,
மாநிலச் சட்ட ஆட்சிமொழி ஆணைய உறுப்பினர், சென்னை.

ஆங்கிலச் சட்ட நெறியில் 'தீங்கியல் சட்டம்' என்னும் ஒரு பிரிவு உள்ளது. இது உரிமையியல் சட்ட வகையினைச் சார்ந்ததாகும். இதனைப் பொதுச் சட்டம் (Common Law) என்றும் அழைப்பர். இச்சட்டம் சட்ட நெறி வரலாற்றில் மிகவும் பழமையானது ஆகும். இது, ஒருவன் மற்றொருவனுக்கு இழைக்கும் தீங்கிற்காக பாதிக்கப்பட்டவன் தீங்கிழைத்தவனிடம் இழப்பீடு பெறுவதற்கு வழிவகுக்கும் சட்டம். இந்தத் தீங்கியல் சட்டத்தை ஆங்கிலத்தில் Torts என்ற சொல்லால் வழங்குவர். 'Tortum' என்ற இலத்தீன் மொழிச் சொல் பிரெஞ்சு மொழிக்கு வந்து, அதன்பின் ஆங்கில மொழியில் 'Tort' என்ற வடிவில் இடம் பெற்றுள்ளது.

'Tortum' என்பது இலத்தீன் மொழியில், 'Which is not straight' என்று பொருள்படும். நேரான எதற்கும் மாறானது அல்லது எதிரானது எதுவோ அதுவே தீங்கு என்பதை உணர்த்துகின்றது. இதனைச் சுருக்கமாக, 'நேர்மையற்ற செயல்' என்பதே அச்சொல்லின் இயல்பான பொருள் என்று மா.சண்முக சுப்பிரமணியம் விளக்குகிறார்.

'நேர்மைக்கு மாறாக' இருப்பதைத் தீங்கின் அடிப்படை என்பதைச் சுட்டி, அது சட்டத்திற்கு எதிரானது என மேனாட்டார் கருதினர். 'வளைந்த கோடு' என்றும் பொருள்தரும், 'Tortum' என்றும் இலத்தீன் சொல் உள்ளத்தாலும் சொல்லாலும் வளைதல் என்பதைக் குறிப்பாகக் உணர்த்துகிறது என்பர். இந்தக் கருத்தினை வள்ளுவரும் நடுவுநிலைமை அதிகாரத்தில் உரைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நடுவுநிலைமை என்பது மனமும் சொல்லும் ஒருபால் கோடாது நிற்கும் நேர்மையைக் குறிக்கும். இதனை நடுவுநிலைமை அதிகாரத்தில் விளங்கும் வள்ளுவர்,

"சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா
உட்கோட்டம் இன்மை பெறின்"

என்கிறார். இக்குறளுக்கு உரைவகுக்கும் பரிமேலழகர், 'நடுவு நிலைமையாவது சொல்லின்கண் கோடுதல் இல்லாததாம்' என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

'சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம்' என்னும் தொடருக்கான ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளை நோக்குமிடத்து. செப்பம் என்பது நடுவு நிலைமையை உணர்த்தி, அது நீதி, நேர்மை, சட்டம் என்னும் பொருள்களுக்கும் ஆகி வந்துள்ளது தெரிய வருகின்றது.

திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்கும் தமிழர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் திரு.K.M. பாலசுப்பிரமணியம் ஆவார். அவர் சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் என்னும் இத்தொடரை, The Words of impartiality could constitute justice (ஒரு பால் சாயாத சொற்கள் நீதியாக உருவெடுக்கும்) என்று மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

தம்மைத் தமிழ்மாணவன் என்று அழைப்பதில் பெருமை கொண்ட அருள் திரு.ஜி.யூ.போப் அவர்கள் இத்தொடரை, The inflexibility in word is righteousness (சொற்களில் வளைந்து கொடுக்காத தளர்வின்மையே நேர்மை ஆகும்) என்று மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

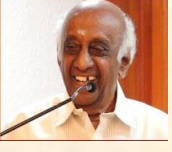
இம்மொழி பெயர்ப்புகளில் செப்பம் என்னும் சொல் நீதியை Justice அல்லது நேர்மையை righteousness உணர்த்துவதற்குப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. எனவே நடுவுநிலைமை என்பதை உணர்த்தும் செப்பம் என்னும் சொல் சீரிய செயலை, நீதியை, சட்டத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாக உருவாகியிருத்தலைக் காணலாம்.

சொற்கோட்டம் என்பது, சொல்லில் நேர்மை இல்லாமல், வளைந்து கொடுப்பது என்று பொருள்படும். இப்பொருள் 'Tortum' என்னும் சொல் உணர்த்தும் பொருளோடு ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் எனின், சொற்கோட்டம் உடையது தீங்கு என்று பொருள்படும். 'தீங்கியல்' என்பதை இலத்தீனில் 'Tortum' என்று சொல் குறிப்பதைப் போல், பழந்தமிழில் தீங்கியல் என்பதைச் 'சொற்கோட்டம்' என்னும் சொல் குறித்துள்ளது. எனவே சொற்கோட்டம் என்பது சட்டச் சொல்லாக வழங்கப்பட்டுள்ளது என்று தெளியலாம்.

சொற்கோட்டம் என்பதைத் தீங்காகக் கொண்டால், சொற்கோட்டத்தினால் விளையும் தீமைக்கான இழப்பீட்டிற்கு ஆவன செய்யும் சட்டம் தீங்கியற் சட்டம் என்று வரையறுக்கலாம்.

பட்டிமன்ற வரலாறு (தொடர்கட்டுரை)

பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன்

இந்தியத் தூதரகம் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் கலாச் சார மையமும் மலேசியா வாழ் வெளிநாட்டுத் தமிழர் சங்கமும் இணைந்து நடத்தும் பட்டி மன்றம்—நாள் 15-08-2016

அயலகப் பணி குடும்பத்திற்குச் சுவையா? சுமையா?

சுவையே

ராதிகா சுரேஷ்

சுகுணா

சுபா கணேஷ்

பழநிவேல்

சுமையே

சத்தியப் பிரியா

லட்சுமிப் பிரியா

தமிழ்ச் செல்வன்

மதியழகன்

தமிழன்பர்களே நமது தமிழகத்தில் பட்டிமன்றத்திற்கு இருந்த செல்வாக்கையும் மதிப்பையும் பார்த்தும் நேரில் கண்டும் மகிழும் நீங்கள் அயலகத்தில் அதன் நிலையைப் பார்த்தால் வியந்துபோவீர்கள்.

இவ்வகையில் அயலகங்களான இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் என்ற சிங்கப்பூர் அமெரிக்க ஐக்கியக் குடியரசு நாடுகள், ஆஸ்திரேலியா, லண்டன் போன்ற உலகப்பெரு இடங்களில் நடைபெற்ற பட்டிமன்றங்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டாலும் உள்ளம் மகிழ்ச்சியில் துள்ளும். இதற்கான காரணத்தை அயலகப் பேச்சாளரே ஒருவர் சொன்னார் கேளுங்கள்: "அது ஒன்றும் இல்லை ஐயா! ஒரு பேச்சாளர் எவ்வளவு அறுவையாகப் பேசினாலும் குறிப்பிட்டக் காலக் கெடுவுக்குள் முடித்துவிடவேண்டும் என்ற விதி இருப்பதுதான் காரணம்". நான் கூட நினைத்துப்பார்த்தேன் உண்மைதானே. ஒரு பேச்சாளர் எவ்வளவு அருமையாகப் பேசினாலும் அறுவையாகப் பேசினாலும் வழங்கப்படும் நேரம் அதிக அளவு 10 மணித்துளிகள் தானே. எங்கள் அணியில் அப்படிப் பேச்சாளர் யாரும் இல்லையெனினும் சிலபேரை 'அறுவைவணிகன்' என்று மறைமுகமாக மக்கள் அழைப்பதை மறக்கமுடியாது.

சரி மேற்கூறிய பட்டிமன்றத்திற்கு வருவோம். மலேசிய நாட்டின் தலை நகரில் அப்போது இந்தியத் தூதரக விளங்கியவர் திரு.திருமூர்த்தி அவர்கள். இந்தியப் பெருநாட்டின் புகழ்மிக்க ஆங்கில நாவலாசிரியராகத் திகழ்ந்த ஆர்.கே.நாராயண் அவர்களின் மருமகன் திரு.திருமூர்த்தி அவர்கள். அவர்தான் அயலகங்களில் பணி காரணமாகக் குடியேறும் குடும்பங்களை நேரடியாகப் பாதிக்கும் இப்பொருள்பற்றிப் பட்டிமன்றம் நடத்தவேண்டும் என்று அறிவுரை நல்கியுள்ளார். அப்போது கோலாலம்பூரில் இருந்த இந்தியத் தூதரக சுபாஷ் சந்திரபோஸ் கலாச் சார மையத்திற்கு திரு.ஐயனார் என்ற தமிழன்பர் இயக்குநராக இருந்தார். அவர் உடனே அப்போது மலேசிய நாட்டின் 'ஆஸ்ட் ரோ' தொலைக்காட்சியில் இயக்குநராக விளங்கிய நண்பர் இராசாமணியைத் தொடர்புகொண்டு கேட்க அவர் தமிழகத்திலிருந்து அங்கு வந்திருந்த எனது பெயரைச் சொல்லித் தொடர்பு கைப்பேசி எண்ணையும் அளித்துள்ளார். எனது தலைமையில் பட்டிமன்றம் அமைத்தால் சிறப்பாக அமையும் என்றும் கூறியுள்ளார்.

அதன்விளைவே மேற்கூறிய பட்டிமன்றம். பிறகு சுபாஷ் சந்திரபோஸ் கலாச் சார மையத்திரு.ஐயனார் அவர்கள் என்னைத் தொடர்புகொண்டார். அவரது அலுவலகம்

கோலாலம்பூரில் மையப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. அங்கு மலேசியா வாழ் வெளிநாட்டுத் தமிழர் சங்கத்தின் தலைவர் திரு. ராசா என்ற நண்பரின் துணையுடன் பேச்சாளர் தேர்வு நடைபெற்றது. பேச்சாளர் இருவரது இல்லங்களில் இருமுறை ஒத்திகை பார்த்தோம். பிறகு பட்டி மன்றம் நமது இந்தியத் திருநாட்டின் விடுதலை நாளான ஆகஸ்ட் 15 ஆம் நாள் அவர்களுடைய மண்டபத்திலேயே நடைபெற்றது.

“வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார் வேறொன்று கொள்வாரோ” என்று முழங்கிய பாரதியாரைப் போலச் சுதந்திரத்தைப் போர்செய்து பெறுவோம் என்று முழங்கி அதற்காக ‘இந்தியதேசியஇராணுவம்’ என்று படையை அயலக மண்ணில் திரட்டியவர் சுபாஸ் சந்திரபோஸ் அவர்கள். அப்படையில் பெண்களும் தாமாக முன்வந்து இணைந்தனர். அவர் பெயரால் அமைந்த மண்டபத்தில் விழா மாலை நேரம் 5 மணிக்குத் தொடங்கியது.

ஐயனார் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். அடுத்து இந்தியத்தாதர் திரு. திருமூர்த்தி அவர்கள் அருமையான தலைமையுரை நிகழ்த்தினார். அடுத்து பட்டிமன்ற நிகழ்ச்சி. அனைவரும் எதிர்பார்த்ததைவிட மிக அருமையாக நிகழ்ச்சி நடந்தது.

சுவையென்ற அணியினர் அயலகப் பணியினால் தமிழர்கள் பெறும் பொருள் வளம் குறித்தும், ஊர்களில் அவர்கள் அடைந்த இன்னல்கள் குறித்தும் பேசினர். அவ்வப்போது திருக்குறள் மேற்கோள் காட்டிப் பேசினர். பொருளின் இன்றியமையாமை குறித்துத் திருவள்ளுவர் சொன்ன குறட்பாக்களை மேற்கோள் காட்டினர். அயலகத்தில் நாம் ஈட்டும் பொருள்வளத்தினால் தாயகத்தில் எத்தனை பேருக்கு உதவி செய்ய முடிகின்றது சின்னஞ்சிறு ஊர்களில் எத்தனை அறக்காரியங்களை முன்னெடுக்க முடிகின்றது என்று விளக்கமாகக் கூறினர். பொருளல்லவரைக்கூடப்பெருளாகச் செய்யவல்ல ஆற்றலுடைய பொருளை ஈட்டுவதற்கு அயலகப்பணி உதவுவதை மிக அருமையாக எடுத்துரைத்தது இவ்வணி.

அடுத்துவந்த சுவையென்ற அணியினர் ஏதோ ஒருகூடையைச் சுமப்பதுபோன்று சித்திரித்துப் பேசியது மிகச் சுவையுடையதாக இருந்தது. அயலகங்களில் பணிபார்ப்பதற்காகத் தங்களது வயதான பெற்றோர்களை விட்டு வருவது எவ்வளவு சுவை என்று பேசினார்கள். அதிலும் இளம் மனைவியை ஊரில் விட்டுவிட்டுத் தனிமரமாக அயலகம் வந்து பணியாற்றும் வலி உங்களுக்கு எங்கே தெரியப்போகிறது நடுவர் அவர்களே என்று என்னைவேறு வம்புக்கு இழுத்தார் ஒரு பேச்சாளர். பொருள் பொருள் என்று அலைகிறார்கள் எதிர் அணியினர். இளமை போனால் உங்கள் பொருளால் இளமையை வாங்கமுடியுமா என்று ஒரு பேச்சாளர் அதுவும் பெண் பேச்சாளர் கேட்டபோது அவருக்குக் கண்ணீர் மல்கியது; எனக்கு அவ்வையாரின் அறநூல் படிப்பது போல இருந்தது. அவருடைய தோழி எழுந்து நின்று தண்ணீர்ப் போத்தலை எடுத்து உதவினார்.

தீர்ப்புரை: அயலகப்பணி என்பது தமிழனுக்குப் புதியதல்ல. முன்பு நமது நாடு அடிமைப் பட்டுக்கிடந்தபோது அயலகப்பணி நம்மீது சுமத்தப்பட்டது. பிஜித் தீவு போன்ற பகுதிகளில் நமது பெண்கள் விம்மி, விம்மி, விம்மியழுங்குரல் காற்றில் கலந்து வந்து தனது காதுகளில் விழுந்து வருத்துவதாகப் பாரதி அழகுரல் எழுப்பினான். ஆனால் இப்போது அயலகப்பணி என்பது நாமே விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளுவது. வேண்டுமாயின் ஏற்கலாம், வேண்டாமெனில் மறக்கலாம் ; துறக்கலாம். இளமையைத் துறக்க வேண்டாம், மாறாகப் பணியைத் துறக்கலாம். வேண்டுமாயின் நமது இந்தியத் தூதரகம் தங்கள் பயணத்திற்கு ஏற்பாடு

செய்வார்கள். இதைச் சொல்லும்போது சுமைஎன்ற அணியின் பேச்சாளரைக் குறிப்பாகப் பார்த்துச் சொன்னேன். பொருள்தேட இளம் மனைவியை கணவன் பிரிவதுசங்ககாலந் தொட்டு நிகழ்வதுதான். ஆனாலும் ஒன்றை அன்றைய மதிநுட்பம் வாய்ந்த தோழி சொல்வாள். "நீ போனவுடன் முகந்து கொண்டு வருவதற்கு பொருள் ஒன்றும் கொட்டிக் கிடக்காது. ஆனால் இவள் இளமைஅதுவரைநில்லாது. ஆராய்ந்து நீயே முடிவுசெய்" என்பாள். அதையே நான் எனது தீர்ப்பாகக் கூறிமுடிக்கிறேன். நாமெல்லாம் நன்கு கற்றறிந்தவர்கள் நாலும் தெரிந்தவர்கள், நாற்புறமும் பார்ப்பவர்கள் நமது குடும்பச் சூழலுக்கு எது உகந்தது என்று தேர்ந்து செய்க. வாழ்க்கைக்குப் பொருள் வளம் ஆகலாம் ; ஆனால் வாழ்க்கையே அவள்தானே- அவள்தானே. ஆகச் சுமையும் சுவையும் அவரவர் வசமே.